

בש"פ 4222/22 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 4222/22

לפני:

כבוד השופט ח' כבוב

העורר:

פלוני

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע
מיום 9.6.2022 במ"ת 33271-04-22 שניתנה על ידי
כבוד השופט נ' אבו טהה

תאריך ישיבה:

א' בתמוז התשפ"ב (30.6.2022)

בשם העורר:

עו"ד עדי בוקר; עו"ד יוסי בוקר

בשם המשיבה:

עו"ד מסעד מסעד

החלטה

1. זהו ערר על החלטת בית משפט מחוזי בבאר שבע (כב' השופט נ' אבו טהה) במ"ת 33271-04-22 מיום 9.6.2022, בה הורה בית המשפט קמא על מעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

עמוד 1

2. על פי עובדות כתב האישום שהוגש בעניינו של העורר מייחס לו 4 אישומים: הראשון והשני עניינם בעירות של מעשים מוגנים (מספר רב של עבירות); השלישי מייחס לעורר עבירות של אינוס, מעשים מגונים, מעשה סדום בקטינה מעל גיל 16 תוך ניצול יחסי מרות ותלות (מספר רב של פעמים), בעילה אסורה בהסכמה בקטינה מעל גיל 16 תוך ניצול יחסי תלות, מרות, חינוך והשגחה (מספר רב של פעמים); ובאישום הרביעי מעשים מגונים בקטינה שטרם מלאו לה 16 (מספר עבירות), מעשים מגונים בקטינה שמלאו לה 14 תוך ניצול יחסי תלות, מרות, חינוך, השגחה, עבודה או שירות (מספר עבירות), ומעשה סדום בקטינה מעל גיל 14 ומתחת לגיל 16 (מספר רב של עבירות) – והכל בין השנים 2013 עד חודש מרץ 2022.

3. בהחלטתו מושא הערר, הוסיף בית המשפט קמא שלפי הנטען בכתב האישום הרי שבתקופה הרלוונטית היה העורר מנהל קרקס באשדוד, ובמסגרת תפקידו אימן קטניות צעירות ביניהן המתלוננות. במהלך הקשר בין העורר למתלוננות הוא היה דמות מרכזית ומשפיעה בתחום האישיו והן בילו תחת השגחתו. לאורך הקשר ביניהם ניצל העורר את מעמדו המקצועי בעיני המתלוננות והכל על-ידי כך שביצע בהן את העבירות המיוחסות לו.

4. יאמר מיד, כי בהחלטה קודמת מיום 08.05.2022 נקבע דבר קיומן של ראיות לכאורה לחובת העורר בעבירות המיוחסות לו, "ללא כרסום" ראייתי כנטען על ידי בא-כוחו. בגדר אותה החלטה אף הופנה העורר לקבלת תסקיר מעצר.

ללמדך שבית המשפט קמא חרף החומרה הרבה שבכתב האישום, וחרף קביעתו בדבר קיום תשתית ראייתית מספקת לשלב זה של הדיון, הרי בשים לב לנסיבות של העורר, כפי שפורטו בהרחבה על ידי בא-כוחו, מצא בית המשפט לנכון להורות לשירות המבחן להגיש תסקיר מעצר, שעל פי ההלכה הפסוקה נועד לבחון את מידת המסוכנות הנשקפת מהעורר לחזרה על מעשים כאלה, מידת האמון שאפשר לתת בעורר, אך גם לבחון את חלופת המעצר המוצעת שהרי ייתכן ויש באלה כדי לאיין או להפחית את מידת המסוכנות, ולהורות על שחרורו בתנאים או בערבויות שיפיגו את חשש מפני חזרה על מעשים דומים.

5. בדיון שלפניי הלין בא-כוח העורר נגד התנהלות שירות המבחן ממספר סיבות. בראש ובראשונה טען הוא נגד העובדה ששירות המבחן ביטל כלאחר יד, או מבלי לתת את דעתו, באופן מלא לנכונות המפקחים וכשירותם של אלה למלא אחר מלאכת הפיקוח על העורר במידה ובית המשפט היה מורה על שחרורו תחת פיקוחם של המפקחים. כמו כן, הסנגור הלין על מסקנת שירות המבחן בדבר המסוכנות שנשקפת מהעורר, חרף העובדה שאין מדובר בהכרעת דין המרשיעה את העורר בעבירות המיוחסות לו אלא בטענות לכאוריות שטרם הוכחו, ועל כן התייחסות שירות המבחן לעורר כאילו הוא כופר, מכחיש או לא לוקח אחריות, אין משמעה חוסר בשלות או חוסר נכונות של העורר לקיים אחר תנאי השחרור, במידה ובית המשפט יורה על חלופת מעצר.

6. ודוק, שירות המבחן אכן סבר כי אין בחלופה המוצעת לתת מענה לרמת הסיכון הנשקפת מהעורר ועל כן לא בא בהמלצה על שחרורו של העורר לחלופת מעצר.

7. קראתי בעיון את טענות בא-כוח העורר, המפורטות באופן ראוי בהודעת הערר ושמעתי גם את טיעונו של עו"ד בוקר בכל הנוגע לסוגיות, שההגנה מבקשת לשכנע את בית המשפט שמצדיקות את קבלת הערר. תוך הפניה גם לפסיקה מוכרת של בית משפט זה, כמו גם של בתי משפט האחרים לפיה המלצת שירות המבחן אינה מחייבת את בית המשפט, אלא שזו באה לסייע לידי בית המשפט כדי להכריע בבקשה לאחר ששירות המבחן מעמיד בפניו נתונים, שיש בהם כדי לשפוך אור על אישיותו של הנאשם; אך אין חובה לבית המשפט לקבל המלצת שירות מבחן גם אם זו שלילית.

אין חולק שמדובר בטענה ראויה ואכן בית המשפט אינו מחויב בהמלצת תסקיר שירות המבחן בין אם זו חיובית או שלילית. דא עקא, כאשר המלצת שירות המבחן היא שלילית בית המשפט אינו יכול להתעלם מהנתונים שעמדו בפני שירות המבחן והובילו אותו למתן המלצה שכזו. לדידי הנתונים הם הרלוונטיים ולא דווקא ההמלצה.

8. במקרה זה, משבחנתי את החלטתו של בית המשפט קמא נוכחתי לראות שהחלטה מבוססת וראויה, ונסמכת לא רק על המלצת שירות המבחן אלא גם על בחינת המסוכנות הנשקפת מהעורר, בהינתן האישומים הלכאוריים המיוחסים לו. אין להתעלם מהעובדה שמדובר במעשים שבוצעו בארבע מתלוננות, רובן קטניות. נכון הדבר שהאישום החמור מתייחס לעבירת אינוס כלפי מתלוננת שהיא בגירה, אך כמפורט בכתב האישום זה כולל גם אישומים רבים על אודות מעשים מרובים של עבירות מין, שבוצעו לכאורה על-ידי העורר, ששימש כמדריך לאותן נערות שהיו נתונות למרותו, תוך שהוא ניצל את מעמדו כדי לבצע בהן, לכאורה, עבירות חמורות.

9. הפניתי את בא-כוח העורר למפורט בסעיף 4 לעובדות האישום הראשון, דברים שנשמעו לכאורה מפיו העורר עצמו כלפי אחת המתלוננות לפיהם - הוא נוהג לשכב עם בנות 14. עוד הפניתי את בא-כוח העורר לעובדה שמדובר בעבירות שאינן כולן ישנות, והן לא נעברו לפני שנים רבות. אלא, שמדובר בעבירות שנמשכו עד למעצרו של העורר היינו בחודש מרסהשנה, כך שאין כל מקום לערוך השוואה בין עניינו של העורר לעניינם של אחרים בבש"פ 7273/21, שםמצא בית המשפט להקל בתנאי השחרור באופן של ביטול האיזוק האלקטרוני ושחרור בתנאים של מעצר בית חלקי.

כמו כן, בית המשפט קמא שקל, כאמור, אפשרות של שחרור העורר ממעצר, אך משבא לכלל מסקנה שלא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שימוש בחלופה הספציפית שהוצאה על-ידי העורר, הרי שלא היה מנוס מהחלטה בדבר מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. ויודגש, כי בית המשפט קמא אף בא לקראת העורר פעם נוספת שעה שהוא קבע שניתן יהיה לשוב ולדון בסוגיית מעצרו, אם תוגש בקשה לעיון חוזר, לאחר עדותה של המתלוננת באישום הראשון. בנסיבות אלה, לא מצאתי מקום להתערב בהחלטתו של בית המשפט קמא.

10. למותר לציין שהתרשמות שירות המבחן מחוסר יכולתם של המפקחים לפקח על העורר בחלופה שהוצעה על-ידו, הינה גם פועל יוצא של בחירת המפקחים, לצד הערכת שירות המבחן בדבר האמון שניתן לתת בעורר עצמו שיקיים את תנאי השחרור.

לדידי שעה שמדובר בנאשם, שלכאורה, השמיע בפני אחת המתלוננות דברים בנוגע למנהגו לשכב עם נערות בנות 14, אף מבלי לקבוע מסמרות אם הדבר יאומת על ידי בית משפט בסופו של דבר, הרי שנשקפת מסוכנות של ממש להישנות המעשים גם אם ישוחרר לחלופה; מקל וחומר כאשר אין בחלופה כדי לענות על הצורך לאיין מסוכנות זו.

11. בנסיבות דנן לא ראיתי כל מקום להתערב בהחלטתו של בית המשפט קמא והערר נדחה אפוא.

ניתנה היום, ד' בתמוז התשפ"ב (3.7.2022).

ש ו פ ט